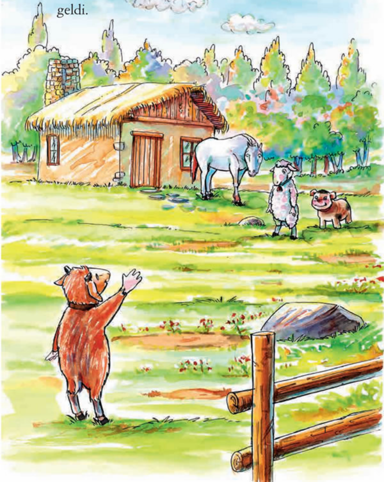
FİDAN YİYEN BOZOĞLAK

Yalnız başına yürüyen Bozoğlak, arkadaşlarını görünce "Merhaba." diyerek onların yanına geldi.

Bozoğlak'ın arkadaşları Akkuzu, Altay ve Karabenek'ti.

Birlikte oyunlar oynayıp hoşça vakit geçireceklerdi. Dört arkadaş, bir arada saatlerce oynadılar. Vakit ilerleyince karınları acıkmıştı.

Bozoğlak diğerlerine dedi ki:

– Haydi, gidelim fidanlığa. Karnımızı doyurduktan sonra da sazlığa gideriz. Fidanlıkta yiyecek bir sürü fidan buluruz. Sazlıkta suyumuzu içip bir gölgede uyuruz.

Akkuzu itiraz etti:

– Hayır, fidanlığa gitmemeliyiz. Bilge Geyik çok kızar, ondan azar işitmeyelim.

Fakat Bozoğlak'ın inadı tutmuştu. Akkuzu'yu dinlemeye hiç niyeti yoktu:

– Meraklanma bir şey olmaz. Bu fidanlığa girmezsek karnımız hiç doymaz, dedi.

Akkuzu ve arkadaşları, mecburen Bozoğlak'ın peşine takıldılar. Dere tepe düz gidip fidanlığa vardılar.

Bozoğlak hemen çiti atladı. Gördüğü ilk fidanı yemeye başladı. Ardından da arkadaşlarına:

– Haydi siz de gelin. Önce biraz fidan yiyin sonra da dinlenin, dedi.

Altay söylendi:

– Ben fidan yemem, saman isterim. Bence buradan hemen gidelim derim.

Bozoğlak bu defa köpeğe seslendi:

– Haydi sen gelsene. Fidanlardan yesene.

Karabenek cevap verdi:

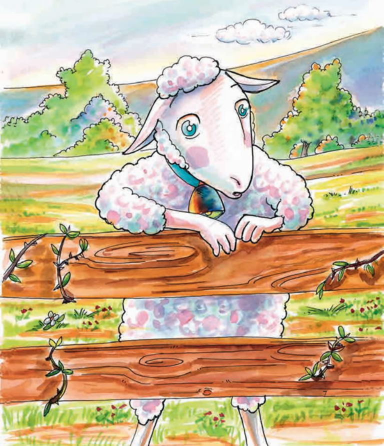
– Bana başka bir şey desene. Nerede görülmüş bizim fidan yediğimiz? Biz köpekler, eti, kemiği severiz.

Altay ve Karabenek fikrini reddedince, Bozoğlak bu sefer Akkuzu'ya seslendi:

– Haydi sen gel Akkuzu, yemek yiyelim doya doya.

Akkuzu dedi:

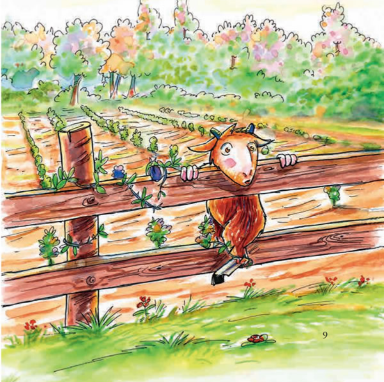

– Ben fidan yemem ve çiti geçmem. Doğru yol varken senin gibi yanlışı hiç seçmem. Bilge Geyik görürse çok kızacak. Bir daha seni ormana almayacak.

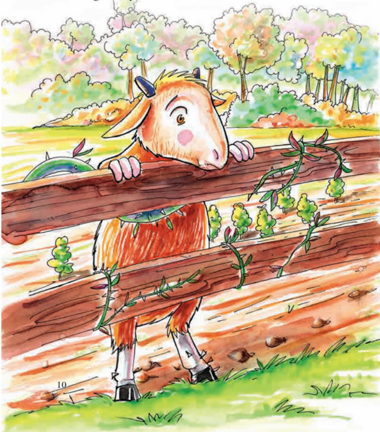
Derken uzaktan bir ses duyuldu. Bilge Geyik, onları görmüş ve oraya geliyordu. Diğerleri çitin dışında olduğundan kolayca kaçtılar. Bozoğlak'ı merak ederek arkalarına baktılar.

Bozoğlak sıçramış sıçramış, ama bir türlü çiti geçememişti. Telâşlanmış, çok korkmuş, aklına türlü şeyler gelmişti. İçinden, "Keşke buraya gelmeseydim. Yemeğimi eve gidince annemle yeseydim." diye geçirmeye başladı.

Fidanlıktan çıkmak için kendini çitlerin üzerine attı. Çitlerin üzerindeki dikenler ayaklarını kanattı. Bu arada Bilge Geyik iyice yanına yaklaştı. Korkudan Bozoğlak'ın sanki kalbi duracaktı.

Bilge Geyik seslendi:

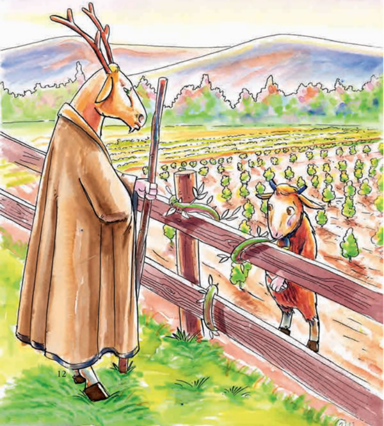
– Ben size fidanlığa girmeyin demiştim. Fidanlar büyüyüp ağaç olacaklar, onları yemeyin diye ikaz etmiştim.

Bozoğlak, bir şey diyemedi. Sessizce boynunu büktü. Ayağının acısından gözlerinden yaşlar döktü. Sadece:

– Çok özür dilerim Bilge Geyik. Bir daha yapmayacağım. Ne olur beni affet, diyebildi.

Bilge Geyik üzgündü:

– Bu yaptığını bir daha tekrar etmemek şartıyla seni affediyorum, dedi.

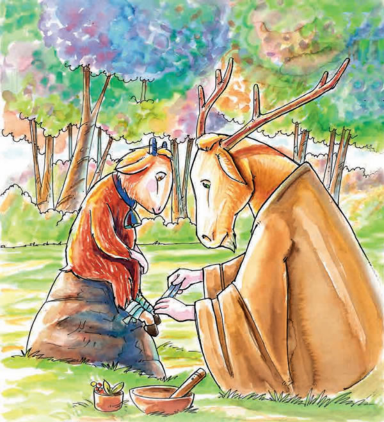

Bilge Geyik, oğlağın kanayan ayağına baktı. Sonra etraftaki otlardan ona ilâç yaptı. İlâcı, söz dinlemeyen oğlağın ayağına sürerken:

– Merak etme, birkaç günde ayağın iyileşir. Ama yediğin fidanın yeniden büyümesi ise yıllar alır. Bir daha fidanlara zarar vermezsen çok iyi olur, dedi.

Bozoğlak pişmandı:

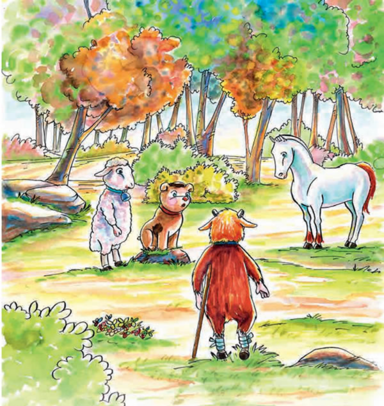

– Tekrar özür dilerim. Bir daha böyle hata yapmayacağım. Büyüklerimin "Yapma." dediği işleri tekrarlamayacağım, dedi.

Bilge Geyik:

– Bak Bozoğlak, büyükleriniz nasihat ederek sizi korurlar. Onların sözünü dinlemeyenler pişman olurlar, deyip oradan ayrıldı.

Bozoğlak utanmıştı yaptıklarından. Zor yürüyordu, ayağındaki sancıdan. Arkadaşları yardım ettiler. Onu evine götürdüler.

Ertesi gün dört arkadaş dört fidan getirerek ormana diktiler. Fidanlarının çabucak büyümesi için de Allah'a dua ettiler.